

Bogdašići, Kotor, 29. listopada 1933. – Zagreb, 20. lipnja 2024.

Prof. dr. sc. Zvonimir Janović

U današnje doba kad vrijeme teče sve brže i kad je ispunjeno nebrojenim događanjima vrijedno je stati na trenutak, izdvojiti se iz neumitne glavne struje te se sjetiti i odati počast našim zaslužnim prethodnicima. Za nekoliko mjeseci navršava se puna godina otako je preminuo Zvonimir Janović, redoviti profesor u trajnom izboru Sveučilišta u Zagrebu Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije (SUZG FKIT). Njegovim odlaskom izgubili smo dragoga kolegu i prijatelja, mentora, istinski istaknutoga profesora, stručnjaka i znanstve-

nika. Da je tomu tako, potvrđeno je i izdavanjem knjižice posvećene Zvonimiru Janoviću u okviru edicije *Istaknuti profesori* (Edicija *Istaknuti profesori – Zvonimir Janović*, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2013. https://www.fkit.unizg.hr/o_nama/izdavastvo_literatura_suveniri/edicija_istaknuti_profesori), ubrzo nakon njegova odlaska u mirovinu. Naveo bih ovdje nekoliko naslova iz knjižice pod kojima su suradnici profesora Janovića dali osvrt o njegovu djelu i osobnosti – sažeti su, ali izbor tih malo riječi govori mnogo: “Istinski i pouzdan prijatelj, poznati znanstvenik”, “Znanstvenik s industrijskim korijenima”, “Cijenjeni suradnik i sugovornik”, “Pravi gospodin”, “Ugledan i vješt organizator”, “Neumoran promicatelj struke”, “Studenti na prvom mjestu”, “S mislima u primjeni”, “Predanost mladima”...

Zvonimir Janović rođen je 29. listopada 1933. u Bogdašićima, Kotor. Ponosan na svoje korijene i porijeklo, bio je istaknuti član društva Hrvata podrijetlom iz Boke kotorske, Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809, Zagreb, te njegov predsjednik od 1991. do 2001. Na Tehnološkome fakultetu (danas SUZG FKIT) diplomirao je 1958. i doktorirao 1966. Od 1963. zaposlen je u Institutu Organske kemijske industrije (OKI) u Zagrebu, a od 1967. do 1989. radi u INA-industriji nafte u Zagrebu u odjelu za Razvoj i istraživanje. Usavršavao se na poslijedoktorskim studijima na University of Arizona i Illinois State University, SAD (1969. – 1971.), a kao gostujući znanstvenik boravio je 1981. na University of Massachusetts u Amherstu, SAD. Nekoliko kraćih studijskih boravaka proveo je na sveučilištima u Freiburgu, Dresdenu, Wrocławu i Lilleu. Godine 1989. izabran je u vnanje redovitoga profesora Tehnološkoga fakulteta na kojemu je zaposlen od 1. lipnja, kad preuzima i predstojništvo Zavoda za tehnologiju nafte i petrokemiju. Bio je član više znanstvenih i stručnih društava: Akademije tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ) od 1993.; Hrvatskoga društva kemijskih inženjera i tehnologa

(HDKI), predsjednik (1993. – 1995.); Znanstvenoga vijeća za naftu i plin HAZU od 1972., pročelnik Sekcije za petrokemiju (1990. – 1994.); Znanstvenoga vijeća za tehnološki razvoj HAZU od 2003.; Hrvatskog kemijskog društva i drugih. Za svoj je rad Zvonimir Janović dobio više nagrada i priznanja među kojima se ističu *Moć znanja*, nagrada za životno djelo Hrvatske akademije tehničkih znanosti (2006.); DIOKI, Organska petrokemija d. d., zahvalnica za osobit doprinos razvoju DIOKI-ja i ukupnom razvoju Hrvatske organske petrokemije (2009.); INA Industrija nafte, Zagreb, *Priznanje za inventivni rad* (1980.).

Prinos prof. dr. sc. Zvonimira Janovića domaćoj i svjetskoj znanosti obiman je i međunarodno priznat. Objavio je više od 150 znanstvenih i stručnih radova, uz brojna pozvana predavanja na domaćim i međunarodnim skupovima. Njegov znanstveni interes i djelatnost obuhvatili su vrlo široko područje istraživanja naftnih i petrokemijskih procesa i proizvoda, a najviše radova objavio je iz užeg područja polimernih materijala, dobivanju, strukturi, svojstvima i modifikacijama te posebice primjeni u naftnim gorivima i mazivima. Ističe se i kao autor dvaju sveučilišnih udžbenika, “Naftni i petrokemijski procesi i proizvodi” (Hrvatsko društvo za goriva i maziva, Zagreb, prvo izdanje 2005., drugo, prošireno izdanje 2011.) i “Polimerizacije i polimeri” (HDKI, Zagreb, 1997.). Bio je dugogodišnji suradnik Leksikografskoga zavoda Miroslav Krleža; u Tehničkom leksikonu, Hrvatskoj općoj enciklopediji i Tehničkoj enciklopediji autor je većeg broja natuknica iz područja nafte, petrokemije i polimernih materijala. Rezultatima svojega rada znatno je pridonio napretku i razvitku kemijske industrije. Izradio je i recenzirao brojne tehnološke i ekonomske studije, autor je pet patenata i nekoliko tehničkih unapređenja. Isticao se i kao dobar organizator, pa je bio predsjednik i član znanstvenih i organizacijskih odbora brojnih znanstvenih i stručnih skupova, među ostalim svih devet simpozija o kemiji i tehnologiji makromolekula u bivšoj državi, osam ljetnih škola o polimerima u Dubrovniku, Znanstvenog vijeća za naftu HAZU-a; Susreta kemičara i kemijskih inženjera, Ružičkinih dana te Dana Društva za plastiku i gumu.

Već iz ovih odabranih postignuća, jasno je da smo mi mlađi znanstvenici i nastavnici u prof. dr. sc. Zvonimiru Janoviću vidjeli uzor, gdje bih posebno istaknuo njegove dvije glavne osobine. U prvome redu, posvećenost nastavi i mladima, uz blagi pristup i poštovanje prema svakome studentu bez obzira na njegovo znanje ili odnos prema kolegijima. Uvijek je bio na raspolaganju, spreman uložiti vrijeme i pomoći savjetom. Zatim, težnja prema primjeni istraživanja u gospodarstvu, i suradnji s kolegama iz industrije. Zahvalni smo našem profesoru Janoviću na ovome nasljeđu, na prijenosu znanja i bogatog iskustva te izvanrednom doprinosu postignućima Zavoda za tehnologiju nafte i petrokemiju i Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu!

Ante Jukić